

Horváth Bernadett
arról, ami láthatatlan

*„...s csak ekkor látod, hogy mi, honnan, hová
vezet, mert idővel minden láthatatlanná
válik...”*

(Dunajcsík Mátyás – Néhány szó a ragaszkodásról)

megfigyelhető volt
az öröklött mechanizmus
amikor nyelt
behunyta szemeit
átadta magát
teljesen
a gégefedő zárult
a hideg víz
átjárta egészen
eltűnt a pohárból
az átlátszó jég
szervezetébe került
és már nem egy pohár
jég volt hanem
víz és nyál és sav
és a vérkeringés volt már
ez a pohár jég
lett a vér-
keringés
és nem veszett el
csak átalakult

impresszió

vetetlen ágyban fekszenek
 az egyik lelke szakad
 a másik simogatja
 egyiknek sem
 másiknak sem kell
 már fény
 [[[az idő bezárul]]]
 nem tágul tovább
 el – fá – rad...

írni, hiába

felhókhöz írt versekkel fűtök
 be ma hab könnyű
 meleg s ég
 járja át a
 tere t pár
 per c és
 új ra
 fá zom
 nem értek ti semmit dddiiiiidd
 deeeeeerrrrrrrrgggggggeeeem
 felhókhöz írt boldog versek
